



# KRISTAUS KARALIAUS *Laiivas*

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis





## TRIJŲ KARALIŲ ŠVENTĖ

*Lėkaija*

*Evangelija*

Mato, 2, 1 - 12

(Izaijo 60, 1 - 10)

**T**AIGI, Jėzui gimus Judo Betliejuje karaliaus Erodo dienose, štai, Išminčiai iš rytų atėjo į Jeruzalę ir sakė: Kur yra gimusis Žydų karalius? nes mes matėme jo žvaigždę rytuose ir atėjome jo pagarbinti. Tai išgirdęs, karalius Erodas nusigando, o drauge su juo ir visa Jeruzalė. Jis surinko visus tautos vyriausius kunigus ir Rašto žinovus ir teiravosi jų, kur Kristus turėjęs gimti. Jie jam atsakė: Judo Betliejuje, nes taip pranašo parašyta: Ir tu, Betliejau, Judo žeme, nieku būdu neesi mažiausi tarp pirmųjų Judo vietų; nes iš tavęs kilns vadas, kurs valdys tautą, Izraelį. Tuomet Erodas, slapčia pasikvietęs pas save Išminčius, rūpestingai iškvotė iš jų tos jiems pasirodžiusios žvaigždės metą ir, siųsdamas juos į Betliejų, tarė: Eikite ir rūpestingai klauskitės apie vaikelį; o radę, duokite žinią man, kad ir aš nuėjęs pagarbinčiau jį. Jie išklausę karalių, iškeliavo. Ir štai žvaigždė, kurią buvo matę rytuose, ėjo pirm jų, iki atėjus sustojo viršuje vietos, kur buvo

**K**ELKIS, prašvask Jeruzale; nes tavo šviesa ateina ir Viešpaties garbė ant tavęs užteka. Nes štai tamsybė dengia žemę ir tamsumas tautas, ant tavęs gi užteka Viešpats ir Jo garbė pasirodo tavyje. Tautos vaikščios tavo šviesoje ir karaliai tau užtekėjusiame skaistume. Pakelk aplinkui savo akis ir žiūrėk: visi šitie renkasi, tau ateina, tavo sūnūs ateina iš tolo ir tavo dukterys keliasi iš visų pusių. Tuomet tu matysi ir turėsi apščiai: tavo širdis stebėsis ir išsiplės, kuomet jūros pilnybė grįš į tave, Madiano ir Efos kupročiai; visi ateis iš Sabos, nešdami auksą ir smilkalus ir skelbdami gyrių Viešpačiui.

vaikelis. Pamatę žvaigždę, jie džiaugėsi labai dideliu džiaugsmu. Įėję į namus, jie rado vaikelį su jo motina Marija ir parpuolę pagarbino jį. Paskiau jie atidengė savo turtus ir davė jam dovanų: aukso, smilkalų ir miros. Gavę gi sapne perspėjimą nebeiti atgal pas Erodą, jie kitu keliu sugrįžo į savo šalį.

### Kalėdos atėjo

*Snieguotos ir šaltos Kalėdos atėjo,  
Dejuoja ir skundžias išalusios pievos;  
Laukuose gėlėlės jau baltos žydėjo —  
Šią naktį jau gimsiąs pasaulyje Dievas.*

*Atnešęs Jis džiaugsmą paguosiąs senelį,  
Raminsiąs varguolį, sušelpsiąs bedalį;  
Ramybė žemėje gerosios jau valios —  
Garbina Gimusį jau žmonės ir šalys.*

*Laukuose vis čėža išalusios dienos,  
Papievėj kukždasi sustyrę medeliai;  
Jau skambina varpas, ir skuba kiekvienas,  
Užgimusį šiąnakt pasveikinti Vaikelį...*

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription: \$3.00 yearly in U. S. A. and Canada; Foreign \$4.00 yearly; 10c a copy. Editor: Rev. A. Ignatas, MIC.

# IŠMINČIAI GARBINA KRISTŲ

Kun. Juozas Prunskis

**T**RIJŲ Karalių dienos Evangelija mums pasakoja, kaip nuostabioji žvaigždė tris karalius, tris išminčius atvedė į šventąją Žemę ir kaip jie pagarbino šventąjį Kūdikėlį.

Su džiaugsmu galime pasakyti, kad ir mūsų laikais, jeigu tik išminčius nuširdžiai jieško tiesos žvaigždės, jeigu tik jisai be spalvotų prietaringumo akinių žvelgia augštin į dangaus mėlynę, jis pradeda garbinti Pasaulio Tvėrėją, pagarbiamai nulenkia galvą prieš Kristų.

## Mokslininkų balsai

Didysis atradėjas elektros srityje Amperas, kurio garbei net yra pavadintas jo vardu elektros matavimo vienetas, šiaip iškalbingai rašė:

— Tavo pareiga yra studijuoti šio pasaulio dalykus; tačiau, stebėki tik su viena akimi, kitą akį atkreipęs į amžinąją šviesą. Klausykis išminčių, bet tik su viena ausimi, kad antroji visados būtų atvira saldiems Dangaus balsams, rašyk, bet tik su viena ranka, antrąją — laikydamasis Viešpaties apsiausto kraštelių...

Neužmirštamasis mokslininkas, galbūt net ir lietuvių kilmės, Emanuelis Kantas viename savo filosofiniame veikale yra pareiškęs:

— Du dalykai pripildo jausmą nuolat augančiu nusistebėjimu, kai tik aš juos giliau apmąstau: žvaigždėtasis dangus virš manęs ir dorovės įstatymas manyje pačiame. —

Chicagos universiteto koplyčioje yra įrašytas toks prasmingas mokslo įstaiigos steigėjų šūkis:

— Kaip religijos dvasia turi persunkti ir kontroliuoti universitetą, taip šis religiją atstovaujantis pastatas turėtų būti centrinis ir viešpataujantis dalykas universiteto aplinkoje. —

Lietuviai niekada neužmirš savo didžiųjų, pirmaujančių mokslininkų, kaip prof. St. Šalkauskis, prof. Pr. Dovydaitis. Kaip daug kartų studentai ir kiti



juos matydavo klaupiančius kartu su eiliniaisiais katalikais prie Dievo stalo, koku giliu religingumu alsavo jų raštai!

Neseniai Berlyne buvo išleista knyga apie pasaulėžiūrą dabarties mokslininkų. Stambi knyga apima šimtus pirmaujančių mokslininkų medicinoje, astronomijoje, gamtamokslyje, ir jie visi išpažįsta savo gilų tikėjimą.

## Mūsų laikų valdovai

Šventąjį Kūdikėlį garbina ne tik dabarties išminčiai, bet ir mūsų laikų karaliai, valdovai. Jau savo pirmoje inauguracijos kalboje Jungt. Amerikos Valstybių tėvas Jurgis Washingtonas išreiškė savo karštą maldavimą Visagaliui, kuris valdo visatą ir kurio Apvaizdos pagalba gali pašalinti žmogiškus trūkumus, kad Jo laiminimas pašventintų Jungt. Amerikos Valstybių žmonių laisves ir laimes.

Prez. Linkolnas aplankiusiai jį delegacijai pareiškė 1862 metais:

— Aš esu tik nuolankus įrankis mūsų Dangiškojo Tėvo rankose, aš ir visi

mes privalome dirbti Jo didžiajam tikslui. Aš šaukiausi Jo pagalbos...

Jungtinių Tautų dieną (1942 m. birželio 14 d.) šios šalies prezidentas Rooseveltas kalbėjo šitokią prasmingą maldą:

— Dieve laisvųjų, leisk mums šią dieną pašvęsti savąsias širdis ir gyvybes visos laisvosios žmonijos labui. Leisk mums nugalėti tironus, pasišovusius visus laisvuosius padaryti savo vergais. Duok mums pasitikėjimo ir padėk mums pažinti visus kovojančius už laisvę, kad mes juos priimtume kaip brolius...

Philipinų prezidentas Magsaysay turi savo rūmuose koplyčią, kur visa jo šeima nuoširdžiai garbina Viešpatį, atlikinėja novenas ir dalyvauja kitose pamaldose.

### Šios šalies prezidentai

Vienų Kalėdų išvakarėse prez. Trumanas per radiją pareiškė:

— Religija, kuri atėjo į pasaulį ir kuri buvo skelbiama angelų giesme, tęsiasi ištisus 19 šimtmečių ir ji tęsis ateitin. Ji pasilieka geriausia pasaulio tai-

kos viltis, jei pasaulis priims jos pagrindinį pareiškimą, kad visi žmonės yra broliai.

Prezidentas Eisenhoweris dar 1952 metais spaudoje pareiškė, kaip šv. Raštas buvo kasdien sklaidoma knyga jų šeimoje ir jo tėvas bei motina nuoširdžiai tikėjo, kad "Dievo baimė yra išminties pradžia". Ypač karo dienos jį glaudžiai surišo su tikėjimu, apie ką jis skelbia:

— Štai ką aš patyriau apie religiją: Ji duoda ryžtingumo padaryti sprendimus krizės metu ir paskiau duoda pasitikėjimo palikti rezultatus Augštesnės Galybės globai.

Ir jis pabrėžia, kaip yra svarbu pasitikėti Dievu.

Taigi, ir mūsų laikų — kaip išminčiai, taip ir valstybių galvos, išskyrus sužvėrėjusius Kremliaus valdovus, garbina Kūdikėlį Kristų.

Ir mes su poetu pagarbiai lenkdami galvą, galime tarti:

— Dovanas nešė Karaliai budrūs,  
Suklupus žemė garbina Dievą, —  
Neškim mes savo vargelį niūrų  
Gimusiam Kristui ėdžios ant šieno.



*Kristaus Karaliaus "Laivas", iplaukdamas į Naujuosius Metus, nuoširdžiai sveikina brangiuosius savo Skaitytojus, Talkintojus, bei Bendradarbius, linkėdamas visiems laimingai persiurti per šio gyvenimo audringą jūrą į amžinosios laimės uostą, ir dabar čia ant žemės turėti gausiomis Dievo malonėmis apdovanotus 1957 metus. Lai šie metai per Marijos užtarimą Jus priveda arčiau prie jos dangiškojo sūnaus.*

*"Laivo" Redakcija ir Administracija*

# TYLIAJĄ NAKTĮ

Alfonsas Nevardauskas



**V**ENTOS pakrantėse keletą dienų šėlusi audra, į parytį ėmė tilti. Senis Motiejus nubudo ir, patyręs, kad lauke šėlusi audra rimsta, nutarė tuoj keltis. Apsivilkęs ir šiaudų gryšte susijuošęs, vokiečių kareivio, sudriskusią milinę, basomis įsispyręs į suskeldėjusias želvyčio sukta vytele perrištas medines klumpes, užsimaukšlinęs ausėtą kepurę jis išėjo į kiemą. Kieme, aplink žvalgydamasis, tyrė koks bus išauštančios dienos oras. Jam rūpėjo ar jis galės šiandien išeiti į Ventos pakrantes kirsti, kolchozo darbininkams, kurui žabų. Nes dėl keletą dienų siautusios audros Motiejus buvo toli atsilikęs nuo kasdieninės jam skirtos žabų sukirtimo normos. Norma buvo tokia didelė, kad nuo aušros iki sutemos septynių dešimčių metų amžiaus pražilęs, sulinkęs senelis, iš visų jėgų dirbdamas, jokių būdu neįstengė normos sukirsti.

Kaipo ilgametis ir savystovus ūkininkas, jis turėjo puikų patyrimą oro atspėjime. Pasižvalgęs tai į vieną, tai į kitą pusę, nors dar gili nakties tamsa tebe laikė savo glėbyje suspaudusi, būsimos dienos ankstyvą rytą. Bet Motiejus jautė, kad oras yra truputį suminkštėjęs ir dangus stipriai apsiniaukęs.

— Kad nors iki vakaro išlaikytų nesniğę... — sušnibždėjo sau Motiejus. —

Bent šiandien galėčiau pirmyn pasivaryti su atsilikusia kirtimo norma.

Kvėptelėjęs, giliai į plaučius, tyro, iš laukų ateinančio šalto oro, jis grįžo į trobą. Troboj tamsu ir šalta. Iš suplakto molio negrįstos aslos ir iš Motiejaus guolio suplėkusių šiaudų kilo puvėsiais atsiduodanti drėgmė. Visur aplink jį slankiojo klaikus, žiaurios mirties siaubas. Badas, šaltis ir nepakeliamo gyvenimo apystovos slėgė žilos senatvės sulaukusio senelio Motiejaus pečius. Bet pasitikėdamas Dievu, jis drąsiai grūmėsi su kiekviename žingsnyje jį persekiojusia mirtimi. Jo didžiausias apsiginimo ginklas, malda. Ir ši kartą, kaip ir kiekvieną rytą, Motiejus papoteriavęs, ėmė ruoštis į darbą. Jis besiruošdamas garsiai galvojo:

— Kur tai visa prapuolė, kad tokie derlingi žemės plotai, dabar nebeišmintina savo žmonių. Buvome sočiai pavalgę, niekas nekentė šaltį ir niekas ne nuogas nevaikščiojo. O šiandien?... Nebe laikas dabar apie tai galvoti, jog niekas to nebesugražins. Ir kol iš kūno neišėjo gyvybė, reikia skubėti, norma atlikti.

Motiejus kone basas, pusnuogis ir jau kelinta diena šilto viralo burnoje neturėjęs, o tik juodos duonos plutą kišenėn įsidėjęs ir kirvį per petį persisvėręs, dar su tamsa išskubėjo į Paventį.

Nuo rytmečio gruodo stirstančiame purve paskendusį šešių kilometrų kolchozo kelią įveikęs, dienai švintant, senelis Motiejus kibo normos atlikti. Jis dirbo kiek tik jo jėgos leido. Tarytum jis būtų dirbęs už didžiausią atlyginimą ir akordinį darbą. Per ištisą dieną žabus kirstus, suprakaitavęs vilko ir krovė į krūvas. Jis jautė, kad vakaras artėja ir skraidančios snaigės pranašauja artėjantį sniegą. Ir į Ventos pakrantes įslinkus vakaro priebūrėkšmiui, Motiejui pradėjo jėgos išsekti. Bet šiaip taip dar įstengė sukrauti žabų. Užmetęs paskutinį stagarą, jis akimis suskaitė jų krūvas ir nieko nelaukęs sėdo-

si, kad valandėlę pailsinus sunkaus darbo išvargintą ir alkio iškamuoatą senatvės nualsintą kūną.

— Ačiū Tau Dievuli! — sėsdamas tarė Motiejus. — Dėkoju Tau Viešpatie Augščiausias, kad Tu teikdamas man jėgų, leidai šiandien atlikti nors dalį man skirtos normos.

Vos tik seneliui Motiejui atsisėdus, tuoj iš pilkosios dangaus skraistės ėmė smulkus sniegas birti. Pabertos, žvigučiuojančios snaigės tyliai leidosi žemyn. Iš žemyn krentančiųjų snaigių, įstabusis gamtos menininkas mezgė rezginį ir, jomis pridengęs žemę, viską papuošė baltai. Kai tik nukrito skaistybės baltumo su žvilgančiais kristalų raštais sniego marška, su vakaro prieblanda, atėjo žemėn Šventoji Naktis. Ir ji ateidama atnešė šventąją tylą.

Sukramtęs atsineštos duonos likutį, Motiejus išsitraukė pypkę ir įsikandęs ją, ėmė graibytis po kišenės, kurių kaip ir nebuvo. Nors jis tai gerai žinojo, jog kišenėse neras nei šapelio tabako, nei degtukų, bet senu įpratimu graibėsi.

Papnodamas tuščią pypkę, jis prisiminė praūžusį antrąjį pasaulinį karą, kuris pareikalavo milijonus aukų ir jų tarpe jo žmonos su visais septyniais vaikais.

Vyresnysis sūnus bolševikų Červeinėje buvo žiauriai nužudytas; jauniausias žuvo vadovaudamas partizanų grupei. Vokiečiams okupavus kraštą pagriebė paskutinį sūnų ir išgabeno į Vokietiją. Per bombardavimą jis ten žuvo. Dvi dukras su šeimomis išvežė į Sibirą. Irtišo ir Jenesėjaus slėny vergų stovykloje dėl nepakeliamų gyvenimo sąlygų ir siautusios epidemijos ten visi išmirė. Jo žmona su kitomis dviem dukrelėmis, vokiečiams atsitraukiant nelaimingu atsitikimu buvo sunkiai sužeistos. O kada aš po penkerių metų sugrįžau iš vergų stovyklos, ten bausmę atlikęs, mat tautos priešas: buvęs Nepriklausomos Lietuvos laikais kaimo seniūnas, iš kolchoze dirbančiųjų, buvusių kaimynų, patyriau, kad visos trys mirė.

Motiejus dar keletą kartų truktelėjęs iš tuščios pypkės apsidairė, milinės

skvermais pridengdamas iš po kelių baltuojančius nuogus kelius, atsirėmė į žabų krūvą.

— Valandėlę pailsėsiu, — susigūždamas pamanė. — Dar ir taip paspėsiu sugrįžti į šaukiamą apšvietos ir žemės ūkio darbuose kolchozininkų mokslinimo susirinkimą. Ar tai nepasityčiojimas iš žmogaus laisvės? Ar neišniekinimas tradicinių švenčių ir ar nenaikinimas žmonių papročių? Kaip kitaip atitraukti tikinčiuosius nuo tikėjimo. Kad ir šiandien pat, Kūčių dieną... privalomas susirinkimas... Ko daugiau bereikia? Bet aš kol grįšiu į kolchozą pabūsiu prie šios žalių žabų krūvos, lyg prie Kūčių stalo. Nors susikaupimu ir apmąstymu aš savo mintyse lauksiu Jėzaus Kūdikelio už-



gimimo ir niekam nekliudomas su malda pasveikinsiu Gimusįjį.

Nepaisydamas didžiausio nuovargio, alkio ir šalčio kančios, Motiejus kaupėsi maldai. Jis atsiklaupė prie žabų krūvos veidu į bažnyčią ir karštai meldėsi. Visas savo maldas aukavo Gimstančiojo Jėzaus Kūdikelio garbei. Pasimeldęs jis jau buvo beketinąs eiti į kolchozą. Bet prisiminė, kad ir ten niekas jo nelaukia, tai nutarė dar valandėlę pabūti vienuomoje. Kur atėjusi nakties tamsa viską paskandino giliausioje šventumo tyloje ir iš dangaus krentančiųjų snaigių skaištusis tyrumas pridengė žmonių nedorybėmis suteptąją žemę. Ir tokią Dievas siunčia mums Išganytoją.

Jis sėsdamas atgal į žabų krūvą trumpai mintimis nuskrido į laisvąjį pasaulį, kur krikščioniškoji žmonija niekeno nevaržoma švenčia Kristaus užgimimo šventės minėjimą. Jis taip pat su karteliu prisiminė kai bedievių pavergtuose kraštuose terorizuojama, kilniųjų

švenčių metu krikščioniškoji žmonija. Motiejus beskraidydamas mintimis po platųjį pasaulį, nepajuto kaip jo akys užsimerkė ir su šypsena lūpose grįžo į savo dar Nepriklausomos Lietuvos laikų viskuom pertekusio ūkio sodybą. Sodyboje virte virė namų ruošos ir Kristaus gimimo šventei pasiruošimo darbai. Senu papratimu jis, pereidamas tvartus, liepė šėrikams neskupėti gyvuliams pašaro ir pakratų.

— Nepamirškite, kad Jėzus Kūdikėlis gimė tvarte tarp gyvulių, — vaikščioldamas jis kalbėjo tvartuose einantiems gyvulių apyvokos. — Ir šiandien yra ta kilnaus šventumo diena atėjusi.

Kada Motiejus įėjo į seklyčią, čia jis rado iš dvylikos valgių paruoštą Kūčių stalą ir visą savo šeimą ir kartu samdinius jo belaukiančius. Atėjęs sėdosi gale stalo. Visi jį pasekė. Jam iš kairės visi trys sūnūs, iš dešinės atsisėdo jo žmona ir keturios dukterys, o toliau susėdo samdiniai. Atkalbėjęs maldą Motiejus, trumpais žodžiais padėkojo visiems už praeitų metų atliktus darbus. Prieš pradėdant vakarieniauti, jis su kiekvienu, pradėdant nuo žmonos ir baigiant piemenėliu, laužė plotkelį. Jis laužė susitaikymo ženklan žemėje ir susivienijimo Kristuje.

Prie gardžiai prigamintos Kūčių vakarienės su visais pasidalino metų įvy-

7  
kių įspūdžiais. Po vakarienės, sugiedojus keletą Kalėdinių giesmių, visi ėmė ruoštis į bažnyčią Bernelių mišių išklaudyti. Ir kada Motiejus išėjo važiuoti, jau visi sėdėjo rogėse, tik laukė jo ateinant. Ir Motiejui šalia žmonos atsisėdus, rogės pajudėjo iš vietos.

Kelias platus. Giliai puriu sniegu prisnigta. Arkliai, vyresniojo sūnaus važnyčiojami, lengvai, it paukščiai skrenda. Rogės taip tyliai čiuožia, lyg tos ore plavinėjančios snaigės. Motiejus viena ranka per liemenį žmoną apkabinęs ir ją glausdamas prie savęs, jai tarė:

— Kaip man miela ir širdžiai džiugu, kad mes visi, tyliąją naktį, esame kartu ir galime važiuoti į bažnyčią. O ten su malda pasveikinsime gimusįjį Išganytoją. —

Tai pasakęs, Motiejus meiliai žmonai nusišypsojo ir galvą priglaudęs prie jos krūtinės, nutilo.

—o—

Tuo metu Motiejus, kaip tik žabų krūvoje sutiko mirtį ir jo siela amžinasties rogėmis iškeliaavo į amžinąjį gyvenimą.

Sekančią dieną Ventos kolchoze pasklido žinia, jog kolchozininkai nuvykę į paventę žabų kurui parsivežti, kuriuos Motiejus buvo sukirtęs, vienoje krūvoje rado stori apsnigtą ir sušalusį visų kolchozininkų mylimą senelį Motiejų.

## Ne taip svarbu, bet įdomu

▼ Suezio kanalas turi 103 mylias ilgio; Panamos — 50 mylias; Seaway, kurį dabar kasa Amerika ir Kanada ir kuris bus atidarytas 1958 m. (galutinai baigtas bus tik 1952 m.) turės 744 mylias ilgio. Suezio kanalas yra lygus su jūra; Panamos kanalas laivus pakelia 85 pėdas augščiau jūros; Seaway kanalas pakels 580 pėdų augščiau jūros.

—o—

▼ Chicagos mieste ir artimose apylinkėse šiuo metu yra 5,200,000 gyventojų; numatoma, kad 1960 metais jų bus 5,600,000, o dar už 10 metų — 6,800,000.

Chicagos miestas dabar taip sparčiai auga, kad telefono bendrovė turi didelių rūpesčių išpildyti pareikalavimą naujų telefonų. Neseniai East Chicagoy pradėta statyti nauja telefonų centrinė, kuri kainuos \$2,800,000 ir kuri galės aptarnauti 17,000 telefonų. Per 11 pokariinių metų Illinois Bell telefonų bendrovė išleido \$868,000,000 naujoms statyboms ir įrengimams. Vien 1956 metais tam reikalui buvo išleista \$121,000,000.

—o—

▼ 77 nuoš. vyrų ir 40 nuoš. moterų Danijoje yra tabako rūkytojai.

▼ Didžiausi mėsos suvartotojai pasaulyje yra Uragvajaus gyventojai, kurių kiekvienas per metus suvalgo 277 svarus.

—○—

▼ Don Smith labai buvo susirūpinęs šuneliu. Jis į šuns būdą įdėjo elektrinį šildytuvą. Šuo perkasdamas elektros vielą padegė garažą ir automobilį.

—○—

▼ Puno miestelyje, Peru valstybėje (P. Amerikoje) misionieriai tarp Quenchua indėnų suorganizavo krepšininčių komandą. Ji žaidžia labai gerai ir jie žada nugalėti geriausias pasaulio krepšininčių komandas... jei tik jos žais jų aikštėje. Mat, jų aikštė yra Andų kalnuose, trys mylios augščiau jūros paviršiaus. Atvykę iš lygumų sportininkai nualps-



ta, jeigu jie pradeda įtemptą sportinę mankštą. Misijų komandos gi sportininkai nuo mažens užaugę toje augštumoje ir turi stiprius plaučius.

—○—

▼ JAV metinis mirtingumas nuo 17.2 iš tūkstančio 1900 metais, nukrito iki 9.6 iš tūkstančio 1950 metais.

—○—

▼ Švedija neperseniai prohibiciją panaikino. Dabar gali pirkti alkoholio, kiek kas nori. Per tą laiką paaiškėjo, kad alkoholio suvartojimas padidėjo trečdaliu, o suimtųjų dėl neblaivumo skaičius padidėjo tris kartus.

—○—

▼ Chicagos mieste, pagal paskutinius davinius, yra apie pusę milijono vyrų ir moterų, senesnių kaip 65 metai amžiaus.

—○—

▼ Aštuonerių metų berniukas biblio-

tekoje paprašė knygos apie hipnotizmą. Bibliotekininkė susidomėjo, kam jam tokia knyga reikalinga. Hipnotizmo mėgėjas paaiškino norįs užhipnotizuoti savo vyresnį brolių, kad tas sutiktų kas vakaras vienas suplauti indus.

—○—

▼ JAV yra apie 1,600,000 vaikų su mentaliniais trūkumais.

—○—

▼ Albany valstybinės mokytojų kolegijos biologijos profesorius — dr. Alen Benton yra paskirtas studijuoti muses net tris metus.

—○—

▼ Cenzo biuras praneša, kad 1956 metais spalio 1 d. JAV turėjo 168,921,000 gyventojų.

—○—

▼ Statistiniai duomenys rodo, jog 3 iš 4 JAV valstybių šeimų turi televizijos aparatus.

—○—

▼ V. Vokietijos vyriausybė paskelbė duomenis, kiek pastarojo karo buvo paliesti Vokietijos gyventojai.

Žuvo 3,250,000 karių. Iš jų kiekvienas devintas dar neturėjo 20 metų.

Civilinių gyventojų buvo užmuštų 500,000. Per Drezdeno bombardavimą 1945 m. vasario 13 d. žuvo 250,000 žmonių.

Vokiečius išvarant iš rytinių sričių, tekusių Lenkijai ir Čekoslovakijai, žuvo 2,550,000 žmonių.

Nuo rasinių ir politinių persekiojimų žuvo 300,000 žmonių. Tad iš viso vokiečių žuvo arti 7 milijonų.

O iš viso pereinamo karo aukų buvę apie 55 milijonus. Daugiausia Sovietų Rusijoje ir Lenkijoje.

—○—

▼ Didžiausias pasaulyje žmogaus rankomis padarytas ežeras yra Gatunas, kuris sudaro Panamos kanalo dalį.

—○—

▼ Žiauriausias karas Amerikoje buvo civilinis karas. Tik Vicksburg, Miss., kapuose palaidota 17,000 unijos karių, kurie žuvo prie to vieno miesto. Iš jų 13,000 buvo visai neatpažinti.



# ŠV. KALĖDOS - VIDUJINIS DŽIAUGSMAS

Kun. J. Stankevičius

**N**AKTIS. Tamsuma ir miegas slėgia žemę. Laukuose stovi apleista kute-lė. Žemės gyventojams ji nenaudinga ir nereikalinga. Pasaulio apleistą vietą pasirenka Dangaus ir žemės Viešpats-Karalius. Nors esme Jis yra Dievas, bet žmonėms Jis pasirodo kaip mažas kūdikis. Kaip silpnas kūdikis pasirodo dėl to, kad niekas Jo nesibijotų ir visi pas Jį galėtų ateiti. Pas kūdikį visi gali ateiti, kurie turi bent kiek nusižeminimo. Kas išdidus, tam, žinoma, su kūdikiu užsiminti yra per prasta. Bet, Kristaus pareiškimu, kas nepasidarys kaip kūdikis, nė vienas į dangaus karalystę neįeis.

Iš kūtelių Kristus mus mokina nusižeminimo. Paklauskim, ką apie Kristų kalba Povilas: "Jis, esme būdamas Dievas... pats save ištuštino, prisiimdamas tarno pavidalą, pasidaręs panašus į žmones ir viršujine išvaizda rastas kaip žmogus" (Pilyp. 2, 6-7). Jeigu Tvėrėjas tiek nusižemino, kaip tvarinys gali didžuotis? Ką tik mes turime, ne mums tai priklauso, o vien Dievui. — Per nusižeminimą mes neliūstame, o su apaštalu "aš esu pilnas paguodos, gausiai turiu džiaugsmo visuose mūsų sielvartuose" (2 Kor. 7, 4).

Kristus iš kūtelių mums duoda neturto pamoką. Tik pažvelkime į vėjų gaudomą kutelelę ir nuo lietaus neapsaugotą; kutelelę, ne žmonėms, bet gyvuliams skirtą; matome tikrą Karalių, bet ne šilkuose, o tik paprastuose vystykluose suvystytą. Didesnio neturto matyti negalima.

Tas mažutis neturtingas, trūkumuose paskendęs, žmonių apleistas, yra Dievo Sūnus, yra pats Dievas iš Dievo. Nors kaip Dievui Jam visos pasaulio gėrybės priklausė, dėl tavęs Jis visko išsižadėjo. Kristų neturte sekantiems yra pažadėta: "Palaiminti beturčiai dvasioje, nes jų dangaus karalystė" (Mato 5, 3).

Kristus iš kūtelių mus mokina kantrybės. Pas savuosius atėjo ir savieji Jo nepriėmė. Tyli apleistas, kad paskui ga-

lėtų tylėti neteisėtai apskūstas ir pasmerktas. Ar mes tuose dalykuose esame panašūs Kristui?

Kristus iš kūtelių mus mokina skaištumo. Mergelės sūnus mergaitės yra auginamas. Aplink Jėzų skaišti Marija ir skaistus Juozapas. Tik skaištiems žmonėms ir dabar yra leidžiama artintis prie Kristaus.

Kristaus kutelelė yra teismo tribunos apsileidusiems ir supasaulėjusiems žmonėms. Supasaulėjęs gyvenimas nėra suprantamas be turtų, garbės ir malonumų. Tokiems sunku yra pasikelti virš žemiškųjų dalykų. Toki žmonės tik apie žemiškuosius dalykus tesugeba galvoti ir kalbėti. — Kai toks žmogus prisiartina prie Kristaus kūtelių, visas turi sudrebėti. Prieš Kristaus kutelelę jis pasirodo turįs turtų, kurie jį laimingą padaryti negali.

Kristaus kutelelė visiems vargšams ir apeistiems yra vidujinio džiaugsmo šaltinis. Kas nežino, kad mūsų žemė yra ašarų pakalnė?

Teisingųjų žmonių šiame pasaulyje tokia yra dalis, kad jiems daug prisieina kentėti. Tokius Kristus iš kūtelių šaukia: "Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate apsinkinti, o aš jus atgaivinsiu" (Mato 11, 28).

Žmogau, kuris senatvės ir visokių negalių esi spaudžiamas, kurs vos turi ką pavalgyti ir kuo apsirengti, eik į kutelelę ir pažvelk į suvystytą kūdikėlį. Ten tikrai galėsi pasidžiaugti, nes rasi savo vargų ir negalių tikrąjį džiaugsmą.

Vargše, kuris kenti šaltį ir badą, eik į kutelelę ir pažvelk į apiplėštą gamtos Viešpatį, o pasijusi, kad turi tikrą savo gyvenimo džiaugsmą.

O tu žmogau, kuris esi visų užmirštas ir paniekintas, kurs esi kiekviename žingsnyje skriaudžiamas, taip pat keliauk į kutelelę. Ten pamatysi pasaulio išmestą mažą vaikelį ir galėsi su juo pasidžiaugti, nes Jis niekuo nesiskundžia

ir nedejuoja. Jis yra pilnas vidujinio džiaugsmo.

Gal esi neteisingai kieno nors apkaltingas, šmeižiamas... eik pas Kristų tarp gyvulių, o gausi stiprybės.

Visi, kurie turi kokių nors sunkumų ar priespaudų, kurie kalėjimuose vargstate, eikite prie Kristaus lopšelio. Lopšelio kūdikėlis yra jūsų Dievas, jūsų draugas; Jis yra visagalis, gailestingas ir dosnus; Jis yra kelias, tiesa ir gyve-

nimas; kas Juo seka, nevaikščioja tamtybėse.

Jeigu iki Kalėdų mus spaudė koki nors vargai, bėdos ar nelaimės, jei buvome nuliūde, tai po Kalėdų mūsų gyvenimas visai pakitės, mes įsitikinsime, kad liūsti gali tik tie, kurių Kristus nėra draugas. Kalėdos mums tiek atnešė vidujinio džiaugsmo, kad dabar joks vargas, jokia nelaimė, žodžiu sakant, niekas iš mūsų to džiaugsmo atimti negali ir negalės.

## KATALIKŲ UNIVERSITETAS WASHINGTONE

Katalikų universitetas yra įsteigtas 1887 metais. Iš baigusių jį studentų jau net 55 yra vyskupai, 57 direktoriai diecezijų labdaros veiklos, 123 profesoriai 48 seminarijose, 340 kunigų, gavusių bažnytinės teisės daktaro laipsnį dirba diecezijų kanceliarijose. Šiuo metu jame studijuoja 957 kunigai, 243 seselės vienuolės, 1332 vyrai pasauliečiai ir 1022 moterys pasaulietės. Net vasaros metu universitete studijavo 3,211 studentų. Praeitais mokslo metais buvo studentų iš visų JAV diecezijų ir net iš 51 užsienio krašto.

Kaip šio universiteto padaliniai JAV-se veikia 598 augštosios katalikų mokslo įstaigos — kolegijos, mokytojų seminarijos, gail. seserų mokyklos ir šiaip augštesniosios mokyklos. Aplink universitetą net 72 vienuolynai turi savo studijų namus.

Universitetas leidžia šiuos žurnalus: The Catholic Educational Review, Catholic Historical Review, American Ecclesiastical Review, Anthropological Quarterly, Jurist, Catholic Biblical Quarterly.

Be to — leidžiamos serijos knygų, prižiūrint profesoriams; rytų krikščionių rašytojų, psichologijos ir psichiatrijos, antropologijos, pedagogikos, patristikos, viduramžių ir renesanso lotynų kalbose bei literatūros, ekonomikos, slaugymo.

Baigiant 1955 — 1956 mokslo metus Kat. universitetas praeitą vasarą suteikė šiuos laipsnius: daktaro — 63, magis-

tro — 457, licenciato — 75, bakalaureato — 324.

Universiteto biblioteka turi 500,000 tomų knygų. Greit bus pradėtas bibliotekos priestatas, kuriame tilps dar 300,000 knygų. Kat. universitetas gauna 3,570 laikraščius ir žurnalus. Universitete veikia šie fakultetai: teologijos, bažn. teisių, filosofijos, teisių, gamtamokslio, inžinerijos ir architektūros, socialinių

“Laivelio” skaitytojams, klebonam, mokyklų knygynų vedėjams pranešame, kad jau turime sudarę gražiais kietais viršeliais įrištus peraitų 1956 metų “Kristaus Karaliaus Laivo” komplektus. Kaina tiktai \$6. Užsakymus malonėkite greitai atsiųsti, nes tik mažas kiekis tokių komplektų randasi. Adresas sekantis: LAIVAS, 2334 S. Oakley Ave., Chicago 8, Illinois.

**A d m i n i s t r a c i j a**

mokslių, socialinės tarnybos, gail. seserų. Duodamos stipendijos.

Katalikų universitete, teologijos mokyklose dėsto lietuvis prof. J. Weisenwolfas. Iš lietuvių šiame universitete ėjo studijas kan. F. Kemėšis, kan. dr. J. Končius, prel. D. Mozeris, kun. J. Karalius, kun. dr. K. Širvaitis, kun. dr. kun. dr. J. Šimkus, kun. dr. K. Stadalninkas, kun. J. Petrėnas, kun. dr. J. Prunskis.

# SENI ŠVENTIEJI NAUJIEMS KAREIVIAMS

## Šv. Sebastijonas — kareivių globėjas

Šv. Sebastijonas buvo pavojų užgrūdintas karys. Pats ištyrė visus kareivių gyvenimo vargus. Todėl, nenuostabu, kad šių dienų kareiviai prašosi jo pagalbos, užtarimo. Juk kas geriau gali atjausti kareivį negu buvęs kareivis.

Šv. Sebastijonas gyveno žiauriausiam krikščionių persekiojimų laike. Jis gimė Milano mieste, Italijoje, kur ir jaunystę praleido. Jo tėvai, susipratę krikščionys, savo sūnų išauklėjo gyvo tikėjimo dvasioje.

Jaunas bebūdamas, Sebastijonas pradėjo tarnauti imperatoriaus Dioklecijono kariuomenėje. Dėl savo didžiųjų gabumų, patiko jusiai žiauriajam imperatoriui ir kaskart vis kilo augščiau karo tarnyboje.

## Krikščionių gelbėtojas.

Imperatoriui Dioklecijonui pradėjus krikščionis persekioti, Sebastijonas kariuomenėje jau buvo užsitarnavęs augštą vietą. Savo įtaką panaudojo krikščionims gelbėti.

Pasakojama apie du brolius, Morkų ir Marcelijoną, kuriais šventasis ypatingai rūpinosi. Šiedu broliai, krikščionys, persekiojamų metu buvo kalėjiman įmesti ir laukė mirties. Jų žmonos, kurios dar nebuvo priėmusios Kristaus mokslo, ragino savo vyrus išsižadėti krikščionybės ir vėl garbinti stabus. Taip gyvi išliksią.

Šv. Sebastijonas šiuodu brolius kasdien aplankydamas. Nuolat ragino juos ištesėti tikėjime. Savo pavyzdžiu patraukė jų žmonas ir gimines, pagaliau ir patį kalinių prižiūrėtoją. Visi buvo apkrikštyti. Šventasis ir daugelį kitų įtakingų žmonių ir karininkų atvertė į tikrąjį tikėjimą.

## Mediniai ir akmeniniai dievai

Sebastijonas pavyduolio įtartas imperatoriui. Jis kaltinamas neištikimumu ir nedėkingumu. Į tai šventasis atsakė, kad jis niekad savo pareigų neapleido, kad visados meldėsi į tikrąjį Die-

vą už savo šalies ir paties imperatoriaus gerovę, bet, kad, jis negalys garbinti iš medžio ir akmens padarytų dievų.

Atidavus kareiviams nukankinti, jis buvo pririštas prie medžio ir strėlėmis sušaudytas. Paliktas už negyvą. Tačiau, stebuklingai išgijęs. Sebastijonas neapleido Romos, nors ir draugų raginamas tai padaryti.

Priešingai, šventasis viešai veikė. Vieną dieną prie šventyklos laukė imperatoriaus atvykstant. Jį pamatęs, jam tarė, kad neklausytų pagonių kunigų, nes tie vedė jį prapultin. Krikščionių gimi maldos sergėjo imperatorių nuo priešų.

## Kareivių globėjas

Po savo mirties šisai garbingas kankinys tapo visų krikščionių kareivių globėjum. Jo pagalbos nuolatos šaukėsi krikščionys kareiviai. Kad kareiviai tiki į jo galingą užtarimą aišku iš gražios maldelės, kuri randasi kareivių mišioluose.

“O, šventasis Sebastijonai, narsus kovoje ir tvirtas tikėjime, kuris mums teikė tikro narsumo pavyzdį kovoje už savo šalį ir už savo Dievą, savo užtariamu gelbėk tuos kareivius, kurie, panašiai kaip ir kadaise tu pats, kovoja už savo numylėtą šalį”.

Šv. Sebastijone, galingasai kareivių globėjau, saugok mūsų karių kovoje ir įkvėpk jų širdyse gilią Dievo ir tėvynės meilę.

## Šv. Barbora — artilerijos pulkų globėja

Reikšminga, kad kariai, kurie prieš miestus ir tvirtoves apšaudė iš didelių patrankų, pavojaus valandose kreipiasi į šventumo atsiekusią mergaitę — šv. Barborą.

Mažai tikrų žinių iš anų žilesnių gadynių užsiliko apie šv. Barborą. Beveik visą ką žinome randame senuose padavimuose. Tikra esti, tačiau, kad jau septintame amžiuje šioji šventa kankinė buvo krikščionims gerai žinoma.

Pranas Jančius, MIC.

# Klausimai ir atsakymai

**KL.** Žinau, kad turime pareigą mylėti savo priešus, bet nežinau kiek ir kaip ta pareiga mus saisto.

B. N., Chicago, Ill.

**AT.** Aiškiai ir griežtai yra įsakęs V. Jėzus, kad mums nepakanka vien tik nekeršyti savo priešams, bet reikia taip pat juos mylėti — norėti ir daryti jiems gero.

Pareiga mylėti savo priešus yra viena V. Jėzaus paskelbtojo N. Įstatymo tobulųjų. S. Įstatyme buvo pasakyta: "Jei kas sužaloja savo artimą, tam turi būti padaryta tai, ką jis padarė: žaizda už žaizdą, akis už akį, dantis už dantį; kokį sužalojimą jis padarė, tokį turi ir pats patirti" (Moz. 24, 19-20). Atvirkščiai gi V. Jėzus, kurs atėjo ne panaikinti Įstatymo, bet tik patobulinti, pareiškia: "Aš gi jums sakau: Mylėkite savo neprietelius, gera darykite tiems, kurie jūsų nekenčia, ir melskitės už persekiojančius ir šmeižiančius jus, kad būtumėte vaikai jūsų Tėvo, esančiojo danguje, kurs leidžia savo saulei tekėti ant gerųjų ir piktyjų ir lygina ant teisiųjų ir neteisiųjų" (Mat. 5, 44-45).

Reikia, tačiau skirti tai, kas įsakyme mylėti savo priešus sudaro pareigą, ir kas ne.

Mes esame įpareigoti reikšti savo priešams tuos artimo meilės ženklus, kuriuos paprastai reiškiamo tokiuose pat su mumis santykiuose esantiems nepriešingiems asmenims. Vadinasi, jei mūsų priešas yra mums artimas giminė, mes turime pareigą reikšti jam tokius artimo meilės ženklus, kokius paprastai reiškiamo artimam savo giminei; jei kaimynas — kaimynui, jei pažįstamasis — pažįstamajam, jei tautietis — tautiečiui ir t. t. Nerodyti tokių meilės ženklų yra tas pat, kas artimo nekėsti. Todėl, pvz., mes negalime išskirti priešų iš savo bendrųjų maldų, bet turime jose ir juos apimti.

Bet mes neturime pareigos reikšti savo priešams ypatingų meilės ženklų.

Tai savaime suprantama. Juk mūsų priešai neturi teisės į kokią ypatingą mūsų meilę. Pakanka čia paprastosios, vadinasi, tokios, kokią apskritai turi, pvz., broliai broliams, kaimynai kaimynams, pažįstamieji pažįstamiesiems ir t. t. Be abejo, didesnė meilė nesudaro ne tik jokios kaltės, bet yra net tobulybė, didvyriškumas. Tačiau įpareigoti į ją mes nesame, ir kas jos neturi, nenusideda.

**KL.** Kodėl švenčiame "Viešpaties dieną" sekmadienį?

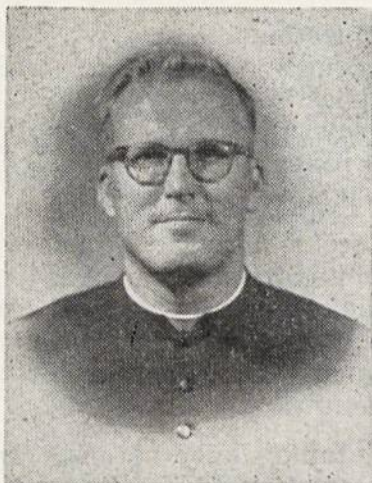
V. P., Hartford, Conn.

**AT.** S. Įstatyme Dievas buvo įsakęs švęsti paskutinę savaitės dieną, kuri vadinosi subata, arba, pailsio diena. Gi N. Įstatyme švenčiame mes pirmutinę savaitės dieną, kadangi joje įvyko svarbiausi mūsų religijos dalykai: V. Jėzus prisikėlė iš numirusių, atėjo šv. Dvasia, pradėjo veikti Bažnyčia. Tąją dieną Bažnyčia vadina Viešpaties diena, t. y., Viepačiui pavesta diena.

Paprotys švęsti ne paskutinę, bet pirmutinę savaitės dieną eina iš apaštalu. N. Testamente šv. knygoje ne kartą minima, kad tikintieji tąją dieną ypatingu būdu susirinkdavo bendrai melstis, dalyvauti šv. mišių aukoje, klausyti tikėjimo tiesų aiškinimo (pal. Apd. 20, 7; I Kor. 16, 2). Taip pat jau apaštalu laikais gavo toji diena Viešpaties dienos pavadinimą. Pvz., apaštalas šv. Jonas rašo savo Apreiškimo knygoje: "Aš buvau dvasios pagavime Viešpaties dieną..." (Apr. 1, 10). Mes šiąją dieną vadiname sekmadieniu, nors iš tikrųjų yra yra pirmadienis.

Pažymėtina, kad mūsų šv. religijos priešai, nekėsdami, kaip apskritai viso to, kas tik eina iš Dievo, taip ir septintosios savaitės dienos šventimo, ne kartą mėgino vietoje jos įvesti kitą pailsio dieną, pvz., prancūzai po 18-jo šimtmečio revoliucijos — kas dešimtą dieną; Rusijos bolševikai — kas penktą. Bet tos jų pastangos nuėjo niekais.

# Su Mūsų Bendradarbiais



Kun. Kazimieras Kučkelis

1956 m. gruodžio 22 d. Romoj priėmė kunigystės šventinimus diakonas Kazimieras Kuckell (Kučkelis), MIC. Naujasis kunigas gimė 1926 m. kovo 18 d. New Britain, Conn., šv. Andriejaus lietuvių parapijoj. Pradžios ir vidurinį mokslą baigė savo gimtajame mieste. 1944 — 1946 m. atliko karinę prievolę JAV marinuose. Teko pamatyti misionierių darbą Kinijoje ir kaikuriose Ramiojo vandenyno salose.

Dvasinius mokslus pradėjo jau grįžęs iš kariuomenės. Studijavo šv. Tomo seminarijoje, Bloomfield, Conn., šv. Bedos kolegijoje, Peru, Ill., ir Tėvų Marijonų seminarijoje, Clarendon Hills, Ill., o paskutinius du metus — Romoj, Angelicum universitete.

Naujojo kunigo tėveliai tebegyvena New Britain, Conn. Ten pat turi brolių ir dvi sesutes.

—o—

Kun. Pijus Juraitis, Athol, Mass., lietuvių parapijos klebonas, Tėvų Marijonų statybos fondui paaukojo 100 dol. Tėvai Marijonai nuoširdžiai aukotojui dėkoja. Ta proga taip pat 100 dol. paaukojo arkivysk. J. Matulevičiaus beatifikacijos bylai vesti.

Tėvų Marijonų bendradarbių Chicago apskritis turėjo Kalėdinį pobūvį tuoj po susirinkimo ketvirtadienį, gruodžio 20 d. 7 val. vakare, naujame T. Marijonų vienuolyno name, prie 63 ir Kilbourn gatvių. Dalyvavo provinciolas tėvas Valentinas Atkočius ir kiti kunigai, atvyko ir Kalėdų dėdukas. Buvo pasidalinta dovanėlėmis.

Visi skyrių atstovai, valdybos ir šiaip Marijonų veikėjai buvo kviečiami dalyvauti. Ateinantieji atsinešė dovanėle bent dolerio vertės.

## Marijonų Bendradarbių Draugijos

A. † A.

Garbės Narys

**JUOZAS STRUSKUS**

A. a. Juozą į Garbės narių eiles įrašė žmona Marijona lapkričio 12 d., 1956 m. Gyveno 17 Endicott St., Worcester, Mass.

Tėvai Marijonai už a. a. Juozo sielą atlaikys dvejus šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailingumui išprašyti.

—o—

## Marijonų Bendradarbių Draugijos

Garbės Narys

A. † A.

**IPOLITAS KANTAKEVIČIUS**

A. a. Ipolitą į Garbės narių eiles įrašė žmona Rozalija lapkričio 12 d., 1956 m. Gyveno 402 Grafton St., Worcester, Mass.

Tėvai Marijonai už a. a. Ipolito sielą atlaikys dvejus šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailingumui išprašyti.

# ŽINIOS *iš katalikiškojo pasaulio*

• **Vatikano radijo stotis** minėjo savo veiklos 25 metų sukaktį. Radijo stotis pradėjo veikti 1931 m. lapkričio mėnesį. Tuo metu ji buvo viena iš galingiausių stočių Europoje. Ši radijo stotis kiekvieną dieną veikia 10 valandų, perduodama pranešimus 29 kalbomis. Transliuojamos pamaldos iš Šv. Petro bazilikos ir visos Šv. Tėvo viešos kalbos, o taip pat duodamos transliacijos ir komunistų pavergtoms tautoms.

• **Dešimt Dievo įsakymų mokyklose.** New Yorke miesto Švietimo taryba nusprendė mokyklų klasėse iškabinti lenteles su dešimčia Dievo įsakymų.

• **Aklųjų vienuolynas.** Turine, Italijoje, veikia Kristaus Karaliaus Dukterų vienuolynas, įsteigtas 1932 metais. Jame yra 13 seselių visiškai aklų. Šį vienuolyną įsteigė tėvas Luigi Boccardo, buvęs aklųjų instituto kapelionas, kuriam atėjo mintis įsteigti vienuolyną, kurin galėtų stoti tik aklosios. Šis vienuolynas veikia prie Šv. Kajetono Varguomenės seserų vienuolyno, kurio narės savo aklosioms seselėms parūpina pragyvenimą. Aklosios seselės daug valandų meldžiasi, paskiau mezga, skaito aklųjų knygas, rašo aklųjų mašinėle, dirba rožančius, kalkurios griežia, gieda.

• **Švedas psichiatras — pranciškonu.** Švedų gydytojas, dr. Nils Laudin, psichiatrijos specialistas, Asyžiuje įstojo į pranciškonus ir ruošiasi tapti kunigu. Kiek anksčiau, sušlubavus jo sveikatai, gydytojas patarė jam poilsiui išvykti į užsienį, suminėdamas, kad geriausia vieta būtų Asyžiuje. Ten arčiau susipažinęs su pranciškonais ir giliau išstudijavęs šv. Pranciškaus gyvenimą, jisai atsivertė į katalikybę ir pats ryžosi tapti pranciškonu. Dabar jis sako: "Švedija, medžiaginiu atžvilgiu, pasiekė augšto lygio, tačiau žmonės dėl to netapo laimingi. Pranciškoniška dvasia jiems galėtų pagelbėti ir katalikybei duris atverti. Tapęs pranciškonu aš grįšiu į savo žemę darbuotis."

• **Gailestingumo seserys.** Vadinamų gailestingumo seserų (Sisters of Mercy) vienuolynas 1956 m. (gruodžio 12 d.) šventė savo gyvavimo 125 m. sukaktį. Visame pasaulyje tam vienuolynui šiuo metu priklauso 25,000 seselių.

• **Kardinolui nr. 1.** Illinois valstybė kardinolui Stritch kasmet išduoda automobilui plokštelę su nr. 1, parodant pagarbą tam garsiam šio miesto katalikų vadovui. Ir 1957 metams kardinolas jau gavo nr. 1.

• **Katalikų gubernatorius Indijoje.** Madraso valstybės Indijoje gubernatoriumi yra paskirtas A. J. John. Jis bus pirmas katalikas, kuriam Indijoje teko taip augštos gubernatoriaus pareigos.

• **Religinis atgimimas.** Chicago Tribune reporteris apėjęs miesto bažnyčias praneša, kad visur randamas didelis religinis atgimimas: žmonės gausiai meldžiasi, gausiai dalyvauja parapijų parengimuose.

• **Trys paros prieš amžinybę.** New Yorke išleista knyga "Three Days to Eternity", parašyta kun. J. Moffett, daug dirbusio kinų misijose. Veikale pavaizduojamos paskutinės trys paros prieš nukankinimą skotų misionieriaus Roberto J. Cairns, kuris buvo nužudytas įmetant jį kiaulių krepšyje į Kinų jūrą. Mirtis jį užklupo tuoj po japonų atakos Pearl Harbor. Jis buvo nužudytas prie Sancian salos, kurioje mirė šv. Pranciškus Ksaveras.

• **Mokytojavo 66 metus.** Pranciškietė seselė Viktorija, net 66 metus išdirbusi mokyklose, pasitraukė nuo tų pareigų, sulaukusi 88 metų amžiaus. Visą laiką ji dirbo Wisconsin, mokydama indėnų vaikus.

• **Popiežius Pijus XII** gruodžio 23 d. pasakė kalėdinę kalbą, kurioje pasmerkė komunistinę priespaudą Vengrijoje ir kvietė pasaulį į taikų gyvenimą.

## *Žinios iš lietuviškojo pasaulio*

• **Iš Lietuvos pranešama.** Vyskupas Vincas Borisevičius esąs miręs, vysk. Teofilis Matulionis tebesigydo Birštone. Vysk. Pranas Ramanauskas, sugražintas taip pat iš Sibiro, yra šveksnoje kaip misionierius. Sugražintiems kunigams iš Sibiro neleidžia eiti pareigų, netvirtina.

Kaune kunigų seminarijoje yra 69, iš jų 12 yra vilniečiai. Kandidatų buvo per 50, kaikurie norėjo įstoti į kunigų seminariją iš augštesniųjų mokyklų. Bet negalima buvo visų priimti, kaip oficialiai sakoma, "vietų nebuvo".

• **Siena tarp Lietuvos ir Lenkijos** yra budriai sekama. Po paskutinių įvykių sienų apsauga iš Lietuvos pusės dar daugiau sustiprinta net ir nauja vielų tvora. Dviejų kilometrų ruožu išskelti visi gyventojai iš pasienio, o apiriamas plotas prie sienos dar daugiau padidintas.

• **Montrealyje** gruodžio 9 pašventintas naujai pastatytas šv. Kazimiero parapijos bažnyčios kertinis akmuo. Pašventino Montrealio vyskupas. Parapijai vadovauja kleb. kun. J. Bobinas. Bažnyčios šventinimas numatytas kovo 3, šv. Kazimiero išvakarėse.

• **Pagerbė lietuvi.** Laikraštis "Register" įsidėjo žinią apie kun. J. Švagždžio auksinę kunigystės sukaktį. Pažymi, kad jis plačiai dalyvavo visuomeniniame gyvenime, jam teko būti Vilniaus seimo nariu, teko dalyvauti delegacijose pas prezidentą Wilsoną ir prez. Rooseveltą.

• **Svetimšalių registracija.** Visi atvykusieji į JAV, kurie dar neturi pilietybės, sausio mėnesį turės registruotis, gavę specialius blankus iš pašto įstaigos. Tuose blankuose turės duoti savo adresą. Nusikalstą šiam nuostatui gali būti baudžiami \$200 pinigine pabauda, 30 paromis arešto ir gali būti deportuoti. Numatoma, kad sausio mėnesį išregistruos apie 2,700,000 svetimšalių, kurie yra atvykę į JAV. Jeigu kuris svetimšalis sausio mėnesį būtų išvykęs į užsienį, jis turi registruotis savo adresą paduodamas

ne vėliau kaip 10 dienų praslinkus po jo sugrįžimo.

• **Pavergtoji Lietuva** buvo paminėta demonstracijose Buffalo, N. Y., kur apie 6,000 minia reiškė protestą prieš maskolių žiaurumus Vengrijoje ir kituose jų okupuotuose kraštuose.

• **Jokūbas Šernas**, aktorius, vaidinęs "Helen of Troy", pasirodė naujame "Nojaus arkos" filme.

• **Naujas roman**as Draugo atkarpoje bus pradėtas spausdinti sausio mėn.

• **Rio de Janeiro** kunigų seminarijos profesorius kan. Zenonas Ignatavičius su Sao Paulo lietuvių kolonijos kapelionu kun. Pijum Ragažinsku susitarę, gruodžio mėn. 2 d. suruošė maldininkų kelionę iš Rio ir Sao Paulo į Marijos šventovę Aparecida do Notre, kur abiem dvasiškiam vadovaujant, buvo atlaikytos dvejios pamaldos ir einami Kryžiaus Keliai, aukojami už Lietuvos išlaisvinimą ir kenčiančiuosius anapus geležinės uždangos. Pamaldų metu, kuriose dalyvavo ir brazilai, lietuviai giedojo lietuviškai ir priėmė šv. Komuniją. Kryžiaus Keliai, kuriuos vedė kun. P. Ragažinskas, buvo einami, saulei nežmoniškai kepinant, sunkiu keliu augštyn per eukaliptais apsodintą kalną. Bareljefinės stacijos, įruoštos skoningose koplytėlėse, ragino visus susikaupti, susimąstyti apie Kristaus kančią ir mūsų tautos golgotą. Visi žengė prie galutinio tikslo — kalno viršūnėje esančio kryžiaus — atpirkimo ženklų. Čia kan. Ignatavičius apvainikavo Kryžiaus Keliu nuoširdžiu pamokslu, jį taikindamas patriotinei tos dienos intencijai. Prieš kelionę dar buvo pasimelsta Marijos šventovėje. Kan. Ignatavičiaus rūpesčiu, buvo išdalinta visiems įvairių tautų maldininkams maldelė už Lietuvą. Tą dieną šventovę aplankė virš 200 lietuvių maldininkų.

• **Vokietijoje** šiuo metu dar yra 25 lietuviai kunigai, iš jų tik 12 dirba lietuvių pastoracijoje, kiti darbuojasi vokiečių parapijose ir kapelionauja seselėms.



## "Remember Me"

Remember? How could you forget her?

This little girl is one of tens of thousands who need your March of Dimes help today — who will need care for a *long* time. Long, because care doesn't stop until all possible recovery is achieved — no matter how long; no matter how costly.

*Let's Finish the Job!*

**Join <sup>THE</sup> MARCH OF DIMES**

**IN JANUARY**